

идеята за революция. Съ пламеностъ и добродушна наивностъ той извиква къмъ народа: „Ахъ, дѣ сж сега родолюбиви българи да се рѣшатъ да мржтъ и освободжтъ бѣднаго си народа отъ монголскаго тиранства! Едно юначно въ Старж планинж движение всичко можи да унищожи. Тамъ, тамъ наша свобода ше ся основѣ! Священния ни въпросъ потжпканъ, народна ни черкова затворена, учители отъ Македония ся гонжтъ и въ тъмници затварятъ, народъ ни ся насилж приселва въ пустж Русия, що остава вѣки на намъ бѣдни Българи? Не е ли по-сладка отъ всички тия една юнашка смъртъ?“. ¹². . Въ това време той съставя и планъ за освобождението на България. И въ 1862 г., когато турци и сърби се сблъскватъ, Раковски участвува съ българския легионъ отъ 500 души и се бие на бѣлградската крепостъ, въ очакване бждеща сръбска помощъ; сжщиятъ приготвя позивъ къмъ българитѣ за революция. Но сръбското и турско правителства се примиряватъ, а той остава излъганъ и преследванъ. Въ 1862 година написва и праща мемоаръ до Горчакова, руски министъръ на външнитѣ работи. Моли Русия „да обжрне единъ само умиленъ погледъ къмъ